

II.

Въведение.

Паричниятъ капиталъ, носещъ лихва, сир. капиталътъ, който описва движение, познато подъ формулата

$$P - P + n,$$
¹⁾

сее предлага днесъ у насъ:

A. Въ неорганизованата му форма —

Отъ лихварите въ селата и отъ частните банкерски кжци въ градовете; и

B. Въ организованата му форма —

1. Отъ държавните кредитни институти: а) Българската Народна Банка и б) Българската Земедълска Банка и
2. Отъ частните дружества: а) акционерни, б) заемо-спестовни и в) сдружения съ ограничена или неограничена отговорност.

Прѣставител на неорганизования кредитъ е така наречения „лихварски капиталъ“. Той се срѣща въ всички по-ранни степени на развитие у всички народи и намира широко приложение въ нѣдрата на народните маси. Характерните му черти сѫ: 1. чрѣзмѣрно високъ рѣстъ на лихвата ($\%_0$), 2. заемътъ се сключва обикновено за кжсъ срокъ, наприм. година, когато пъкъ често ступанските интереси на заемоприемателя, споредъ характерътъ на прѣдприятието, изискватъ, щото сключенията отъ него заемъ да бѫде дългоосроченъ и 3. дължникътъ като не може по този вече мотивъ да устои на поетото задължение, принуденъ е да подновява заема на условия още по-тежки отъ първите, — знае се, въ очите на лихваря отъ свободенъ контрагентъ дължникътъ се прѣвръща въ безгласенъ робъ, — до като единъ деенъ, като эксплоатира за дълги години безпомощното състояние на своятъ клиентъ (*sic*), заемодавецъ-лихваръ става фактически собственикъ на него-виятъ (на дължника) имоти.

А тѣй като този родъ слѣлки, — противно на очакваното, не приносятъ освѣнъ сълзи и разорение за економически слабия, то справедливо е била прѣдизвикана намѣсата на законодателната власт и на интелигенцията.

Борбата срѣчу лихварството се е водила по двѣ направления: 1. да се охранятъ по законодателъ редъ, до колкото е възможно интересите на дължниките и 2. да се създадатъ кредитни институти, които да могатъ да задоволятъ кредитните нужди на населението.

¹⁾ Дадените въ заемъ пари (P) се повръщатъ отъ заемоприемателя обратно на заемодателя, придвижени съ лихвата ($P + n$), кждѣто P е главницата, а n — лихвата.